

תת"ע 5955/01/17 - מדינת ישראל נגד אגו דניאל - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
תת"ע 5955-01-17 מדינת ישראל נ' אגו דניאל

לפני
המאשימה
כבוד השופט דן סעדון
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידל אבי

נגד
הנאשמים
אגו דניאל - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד פאואר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

טיעוני הצדדים לעונש

1. התביעה מציינת בטיעוניה כי לחובת הנאשם 13 הרשעות קודמות משנת 1979. אין לחובתו הרשעה בעבירה דומה והוא חידש את רישיון הנהיגה שלו וריפא את הפגם. עם זאת, נוכח משך הפקיעה (9 שנים) עותרת התביעה להשית על הנאשם פסילה מינימלית על פי מתחם העונש לו טענה (3 חודשים), פסילה על תנאי וקנס והתחייבות.
2. ההגנה מציינת כי הנאשם, עו"ד בעברו, היה פושט רגל ומכאן החלה הסתבכותו עם רישיון הנהיגה. עברו התעבורתי של הנאשם תקין וכיום, לאחר שרישיון הנהיגה של הנאשם חודש, אין אינטרס ציבורי להשית עליו רכיב של פסילת רישיון. בנסיבות אלה עותרת ההגנה להסתפק בפסילה צופה פני עתיד וקנס בלבד.

דין והכרעה

3. מעיון בפסיקה עולה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות הדומות לנסיבות מקרה זה נע בין מאסר על תנאי, פסילה בת 2-3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס לבין מאסר עד שנה, פסילה בת 26 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.
4. טרם שאדרש להצגה מפורטת של עמדת הפסיקה ראוי להתייחס בקצרה לשיקולים של המסוכנות בעת ביצוע העבירה והאינטרס הציבורי בחידוש רישיון הנהיגה כשיקולים בגזירת הדין. מדובר בשיקולים

שונים שנפרדים. בעוד שהמסוכנות בעת ביצוע העבירה רלוונטית לקביעת מתחם העונש ההולם בנסיבות (ע"פ עיקרון ההלימה שהוא העיקרון המנחה על פי תיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז - 1977) נוגע השיקול של האינטרס הציבורי בחידוש רישיון הנהיגה הראשון רק למקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה. בניסוחו של סעיף 40יא (4) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 מדובר " [ב]נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב".

• בעפ"ת 38367-02-12 **אבו חמאד נ' מ"י** נדון ערעורו של מי שנהג כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע 21 שנים ולחובתו נזקפו עבר פלילי ותעבורתי מכבידים. בית המשפט קובע כי מתחם העונש, בכל הנוגע לעונש המאסר נע ממאסר על תנאי, בנסיבות קלות, ועד מאסר למשך שנה כאשר מדובר ברצידיביסט. בית המשפט התחשב באותו מקרה גם בהליך שיקום שעבר המערער והפחית את תקופת הפסילה מ-36 חודשים ל-24 חודשים לצד העמדת המערער במבחן והטלת של"צ.

• בעפ"ת 51481-12-16 **חיים לוי נ' מדינת ישראל** נדון ערעור על גזר דין שהשית על המערער קנס בסך 2500 ₪, פסילה בת 3 חודשים ופסילה מותנית בת 3 חודשים ל-3 שנים. ערכאת הערעור נמנעה מלהתערב בגזר הדין.

• בעפ"ת 18336-10-14 **בוסקילה נ' מ"י** הוגש ערעור על גזר דין שקבע עונש קנס (5000 ₪), פסילה בת 24 חודשים ופסילה על תנאי בת 12 חודשים ל-3 שנים. ערכאת הערעור הפחיתה את גובה הקנס בשל היות המערערת חיילת בשירות חובה אך נמנע מלהתערב ביתר רכיבי העונש.

5. במקרה שלפני, התביעה אינה עותרת להשית מאסר ולו על תנאי אלא פסילה מינימלית (בנסיבות) למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי קנס והתחייבות. ההגנה טוענת כי ראוי להסתפק בנסיבות של ריפוי הפגם רק בפסילה על תנאי וקנס בלבד. כפי שציינתי לעיל, ריפוי הפגם (חידוש הרישיון) אינו אוצל למפרע על המסוכנות שנשקפה מנהיגתו של הנאשם בעת העבירה ולפיכך אינו מהווה נתון המשפיע על גדרו של מתחם העונש אלא על מקומו של הנאשם באותו מתחם. בהתחשב במכלול טיעוני הצדדים, לרבות העובדה שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי וריפא את הפגם עליו מבוסס כתב האישום יש לגזור את עונשו בחלקו הנמוך של המתחם. גם התביעה אינה חולקת על כך. כאמור, חלק זה של המתחם כולל פסילה הנעה בין 2-3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס וכן מאסר על תנאי ובעניינו, לאור עתירת התביעה, התחייבות להימנע מעבירה.

אשר על כן אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 1200 ₪ לתשלום עד 24.1.17.

באחריות הנאשם לקבל שובר לתשלום הקנס ממזכירות בימ"ש זה.

2. פסילת רישיון למשך 3 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו והפסילה תימנה עד ולא יאוחר מיום 24.1.18 שאז יפקיד הנאשם את רישיונו במזכירות בימ"ש זה.

3. פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך 3 שנים.

4. התחייבות על סך 2500 ₪ ל- 3 שנים להימנע מעבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בת"א תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' חשוון תשע"ח, 24 אוקטובר 2017, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.